

1987

ANIVERSARI
Institut Castellar

UNA TRAJECTÒRIA,
UNA EXPERIÈNCIA...

TRENTA ANYS
DE L'INS CASTELLAR

Octubre 2017

**trenta
anys**

2017

30 anys
INS CASTELLAR

△ ● △
femc_st_ll_r

Una trajectòria, una experiència...

Quan una comissió de professors jubilats i de mares de l'AMPA de l'INS Castellar va emprendre tant l'organització d'un sopar d'aniversari dels trenta anys del centre com una sèrie d'activitats per celebrar-ho, no pensàvem pas que se'ns giraria tanta feina. Aquest suplement per al setmanari L'Actual és una d'aquestes iniciatives laborioses que avui podem presentar amb total satisfacció.

Hem volgut titular aquest suplement amb unes paraules que ens semblen molt indicatives del que conté: una trajectòria, una experiència... Certament, un institut de secundària que va començar a fer camí al magnífic Palau Tolrà l'any 1987 i que l'any 1993 s'instal·lava definitivament al modern edifici del carrer Carrasco i Formiguera, dona fe d'una trajectòria llarga que va d'un segle a l'altre, amb un cert arxiu de vivències i d'experiències en el terreny educatiu, social i humà.

Després, una vegada establertes les intencions, calia trobar una perspectiva per enfocar aquesta trajectòria, aquesta experiència. Va ser a partir de la feina del

dissenyador Carles Martínez que vam descobrir la suggerent vista aèria de la façana de l'institut en forma de fletxa. I és que, a vegades, la mirada de lluny pot resultar molt reveladora. Mirada de lluny que es manifesta en la metafòrica fletxa que ens comunica moviment, direcció, creixement i, en definitiva, trajectòria. Mirada de lluny, també, d'una sèrie de persones que hem viscut intensament la nostra experiència professional i humana a l'INS Castellar.

Al llarg de les pàgines d'aquest suplement podreu retrobar persones que ens han acompanyat, fets històrics que ens han marcat, fites acadèmiques que ens honoren, valors que ens han ajudat a ser com som, activitats culturals que ens han enriquit i ens han despertat el sentit crític... I que, a la fi, ens han acabat definint i identificant com a comunitat educativa, com a col·lectiu humà.

Bon aniversari i per molts anys que tingueu present la vostra personal i intransferible trajectòria i experiència a l'INS Castellar.

Ignasi Giménez Renom Alcalde de Castellar del Vallès

Escric aquestes ratlles des del Palau Tolrà. Avui, seu de l'Ajuntament. Fa 30 anys, aquest va ser l'edifici que va ser habilitat per acollir el primer centre públic d'educació secundària de la vila. Corria l'any 1987 i, fins aleshores, havien estat molts els joves castellarencs que cursant rere curs s'havien de desplaçar a Sabadell o a altres ciutats per cursar els estudis de BUP (Batxillerat Unificat Polivalent), COU (Curs d'Orientació Universitària) o FP (Formació Professional).

L'Institut Castellar, que va néixer inicialment com una extensió de l'IES Egara, havia estat una reivindicació llargament demandada durant anys. I fruit del mateix esforç d'institucions i del conjunt de la comunitat educativa, el 1993 va poder traslladar les seves dependències a l'actual seu dels Pedrissos, en un equipament de nova construcció, més modern i ben dimensionat. Més tard, el 2004, es va estrenar un segon institut públic, el Puig de la Creu, que permetria descongestionar el centre davant l'augment d'alumnes.

Allarg de 30 promocions, l'Institut ha estat un espai d'aprenentatge per a milers d'alumnes de Castellar i Sant Llorenç Savall. Sens dubte, són moltes les experiències viscudes, per un servidor també, al voltant de l'IES Castellar, avui INS Castellar.

Cal posar en valor la tasca de tot el professorat que ha format part dels equips docents per la seva contribució en el procés de formació d'adolescents i joves. Sabem del cert que aquesta és una tasca difícil no sempre prou reconeguda. Ho dic des del punt de vista de la divulgació de coneixements però també des de la formació humana en un moment clau del desenvolupament dels i les alumnes com a persones.

Sincerament, crec que el centre ha pogut adaptar-se als múltiples canvis que la societat ha experimentat les darreres tres dècades i ha mantingut sempre uns estàndards elevats de qualitat educativa.

No vull oblidar-me tampoc de la feina feta per la resta del personal no docent i pels professionals educatius i d'altres àmbits socio-sanitaris que treballen braç a braç amb els de l'Institut. Alhora, s'ha de remarcar el temps dedicat per les famílies implicades en el bon funcionament de l'associació de mares i pares. I, finalment, vull agrair la implicació del conjunt de la comunitat educativa per garantir la qualitat de l'ensenyament a Castellar.

Crec que és oportú aturar-nos un moment per mirar enrere, celebrar aquest 30è aniversari per valorar tot el que s'ha aconseguit i agafar embranzida per encarar els nous reptes que ens depara el futur. Aquesta oportunitat ens la brinda una comissió formada per exdocents que ha preparat aquest publicació i un programa d'actes a l'alçada de l'efemèride.

Moltes felicitats!

Ricard Torralba Llauredó, alcalde de Sant Llorenç Savall

Em complau molt participar en aquesta publicació, editada per commemorar el 30è aniversari de l'Institut Castellar.

Des dels inicis de la seva creació, a mitjans dels anys 80, ha estat un centre innovador, amb un projecte de centre dirigit a l'experimentació de noves metodologies i recursos educatius. Gràcies a l'esforç conjunt de l'AMPA, pares, mares i alumnes que han col·laborat estretament amb els equips docents al llarg dels anys, s'han pogut superar les dificultats amb què s'ha trobat el centre, assolint una gran qualitat educativa i fent que l'Institut de Castellar sigui un referent. Com a alcalde de Sant Llorenç Savall, vull agrair també la gran tasca educativa que du a terme per a tots els alumnes del nostre petit municipi, ja que l'INS Castellar és el centre en què cursen els seus estudis de secundària la gran majoria del joves de nostre poble.

La celebració d'aquest aniversari és motiu de satisfacció per a tota la comunitat educativa, però també l'inici d'una nova etapa, en la qual cal seguir treballant amb entusiasme i en la qual no faltaran els entrebancs.

Us animo, doncs, a seguir endavant amb la mateixa empena i la mateixa il·lusió que us han caracteritzat aquests 30 anys de la història de l'INS Castellar.

Jaume Quera, director de l'INS Castellar

Enguany commemorarem el trentè aniversari de l'Institut Castellar. Commemorarem un projecte que va néixer gràcies a la demanda i a la tenacitat d'un grup de pares que volia un centre de secundària per a la població, per tal que els nois i noies de Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall no haguessin de desplaçar-se a altres poblacions per cursar els estudis de secundària.

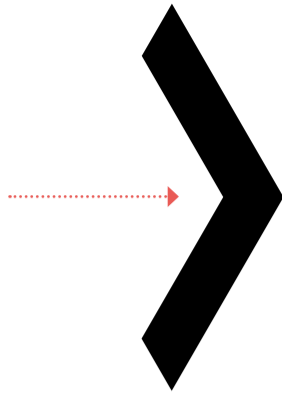
Al llarg d'aquestes tres dècades, els que hem format part de la comunitat educativa del centre hem intentat que els desitjos i les aspiracions d'aquells pares que hi varen creure hagin esdevingut una realitat.

Com a actual director de l'INS Castellar, i professor del centre al llarg de 27 anys, voldria fer un reconeixement emocionat als qui han estat companys de Claustre i, en especial, a aquells amb qui he compartit la tasca de conduir el projecte educatiu del centre. Voldria començar fent esment, de forma molt particular, a Josep Blasco i Lúcia Tuà. També ho voldria fer, de forma molt especial, a qui va ser durant molts anys l'alma mater del centre, Maria Pujol. Com tampoc puc deixar de reconèixer aquells professors que en aquests anys han format part de l'equip directiu: Marcel Costa, Manel Bautista, Núria Azanuy, Francesc Gallardo, Carme Roma, Marc Busquets, Ferran Ezquerra, Dolors Bonafeu, Xavi Sallas, Ciona Codina i Enric Custodio.

Tampoc puc oblidar aquells que des de l'associació de pares i mares de l'institut ens han ajudat i ens han impulsat per fer del nostre institut el que és. En primer lloc, Pere Pujol, el president Pujol, de qui podríem dir "Contigo empezó todo". I Josep Martino, Montse Arderius, Josep Garcia, Enric Pasquina (que va endegar el projecte de socialització, primer de llibres i material escolar, i després de tot el que es relaciona amb la part pedagògica del centre), Agnès Hernández, Àngels Valero, Anna Gómez i Mercè Falgueres.

Trenta anys, malgrat que la cançó digui que no són "nada", han donat per a moltes coses: tant el fet de començar a caminar al Palau Tolrà amb poc més de 30 alumnes, com l'estrena del nou edifici al carrer Carrasco i Formiguera amb la implementació de l'ESO. Alhora, hem viscut el creixement incessant del centre fins arribar al desglossament; la consolidació dels dos instituts; el projecte d'escola agrària del Vallès Occidental, que fa sis cursos que hem començat a posar en marxa i que, de mica en mica, anem completant; el creixement de nou fins arribar a haver d'escolaritzar part del nostre alumnat a les aules de l'escola Mestre Pla.

Allarg d'aquests anys també hem hagut de superar situacions difícils, en les quals es va posar de manifest la força de la institució, bàsicament per la feina que va dur a terme el claustre de professors amb el suport de l'AMPA i la resta de la comunitat educativa. També hem anat teixint una xarxa de col·laboració

La fletxa que avança

A partir de l'arquitectura característica de l'edifici de l'Institut, simplifiquem les formes des d'una perspectiva aèria, agafant la forma de la fletxa que en resulta. La fletxa com a moviment, direcció, trajectòria i creixement.

També ens serveix per acotar les dues dates, fent una lectura de dalt a baix, del passat al futur, i assenyalar els 30 anys.

La data més antiga (1987) està escrita amb tipografia Bodoni. És una tipografia romana que simbolitza el passat i que contrasta amb la de pal sec del 2017 (present). Es tallen per donar èmfasi a un espai de temps que encara no ha acabat, que continua endavant.

Carles Martínez Calveras

Elisenda Alamany, exalumna de l'INS Castellà

amb els ajuntaments de Castellà del Vallès i Sant Llorenç Savall, que ens han permès endegar programes adreçats als nostres alumnes. Programes en sintonia amb les regidories de joventut i benestar social, com per exemple el reforç escolar o el seguiment eficaç de l'alumnat amb risc d'exclusió social per evitar que siguin apartats del sistema educatiu obligatori. En aquest sentit, cal remarcar la inflexió en el compromís social del centre, d'acord amb les necessitats educatives de Castellà i Sant Llorenç. Un compromís que s'ha materialitzat ja sigui mitjançant l'aposta per nous cicles formatius, per l'inici de l'Escola agrària o pel suport a la UEC, entre altres iniciatives tendents a donar resposta a situacions generades per l'augment de la població escolar (creació del nou institut, extensió al Mestre Pla, etc.).

Tampoc podem oblidar l'ajuda que hem rebut sempre del Servei Educatiu VIII de Castellà del Vallès, amb suport organitzatiu d'iniciatives pedagògiques i amb formació del professorat.

Penso que en aquests trenta anys hem marcat el camí a seguir i, de cara al futur, només ens cal continuar treballant i aprofundint en la feina en xarxa que tants bons resultats ens ha donat.

És per això que també voldria agrair als diferents regidors d'educació dels dos ajuntaments, així com als tècnics dels àmbits educatius i de benestar social, la feina que han fet i compartit amb nosaltres.

Per acabar, només voldria transmetre la satisfacció que provoca incorporar al claustre de professors exalumnes del centre. Tenir companys de claustre que abans havien estat alumnes és una experiència emotiva, que té el sentit complet de passar el testimoni. D'una banda, et fa constatar que el temps no passa en va i, d'altra, t'omple de goig veure la feina feta com a professor.

De la mateixa manera, ens alegra comprovar que els que ahir eren alumnes, avui són pares que ens segueixen posant a les nostres mans la responsabilitat de formar els seus fills, com abans havien fet els seus pares.

Per tant, com en tots els aniversaris, només em resta desitjar-vos que sigui per molts anys i moltes felicitats a tots.

No se m'havia acudit mai que acabaria fent de mestra perquè sempre havia volgut fer de periodista. Corresponsal de guerra, havia arribat a dir en alguna ocasió! El cas és que després de quatre anys a l'institut, vaig acabar fent Filologia Catalana, una carrera amb gairebé tant de risc com ser en una trinxera exercint el periodisme. Uns estudis que no van comptar amb gaire entusiasme per part dels pares que haurien volgut per a mi una carrera "de profit". Al final se'm revela que sense els estudis de llengua i literatura catalanes no em podria explicar qui soc ni on soc ara.

Va ser una decisió presa gràcies a professors com l'Anton Carbonell, la Mercè Sanuy, la Remei Ventura o en Josep-Lluís Badal que ens van ensenyar a somiar i a creure en nosaltres mitjançant la literatura. Recordo que aquest darrer ens deia que havíem de guixar, tant com poguéssim, els llibres que llegíem i que sacrilitzar-los era una bajanada. Vam aprendre, doncs, que els llibres eren manuals de vida i que com deia Montserrat Roig: la literatura es fa amb mentides que després esdevenen veritats. (No sé com quedarà això, ara, amb tanta fal·lera informàtica).

L'institut va ser l'espai que va quedar entre la infància i l'adultesa i jo me'l vaig prendre com una aventura; una possibilitat de construir una nova identitat, de conèixer nous companys i d'allunyar-me de casa, que era a tocar de l'escola on havia anat sempre. Recordo encara la sorpresa que suposà que, de cop i volta, el món et comencés a tractar com si fossis una mica adulta i et fes preguntes per a les que no tenies gaires respostes. L'institut proveïa respostes o generava nous interrogants: penso en les classes de Filosofia d'en Fortunato on vaig descobrir l'estreta relació entre llengua i pensament. Amb les classes d'Història amb en Parra, la Lídia Tuà o en Campos vaig tenir la sensació que passat i present es lligaven amb les seves sessions i que el futur era una assignatura pendent per a nosaltres.

Quan vaig arribar a l'institut jo era la segona generació de l'ESO i el professorat ballava a un ritme estrany. A casa, mirava els llibres de la meva germana, set anys més gran que jo, i sentia que eren ja d'una altra època: no sabia dir què va sacrificar l'ESO, però diria que al final tot el que vaig aprendre ho vaig fer del professorat i no d'un sistema educatiu en trànsit. A tots vosaltres, gràcies per tot el temps i exigència dedicats i enhorabona per aquest 30è aniversari!

30 anys de l'Ampa

Mercè Esteban i Mercè Falgueras, representants de l'AMPA

L'octubre del 1987, un grup de pares i mares dels alumnes de l'institut que acabava de néixer van decidir constituir la primera Ampa, convençuts, com ho estem ara, que per garantir una bona educació és important l'acompanyament de les famílies. Així doncs, hem crescut junts i celebrem tots plegats el 30è aniversari.

Uns i altres compartim una fita comuna: la formació dels nostres fills i filles com persones debé, solidàries, respectuoses i amb un esperit crític que els permeti esdevenir adults i adultes responsables. Durant aquests anys, hem treballat conjuntament famílies i institut; evidentment, amb algun que altre desacord, però sempre hem aconseguit trobar un punt d'entesa que ens ha permès tirar endavant els projectes, col·laborant i atenent les necessitats del centre.

El projecte que ha tingut un impacte social més important és el de la socialització de llibres, material escolar, sortides i activitats pedagògiques. Gràcies a la socialització s'ha aconseguit que tots els alumnes tinguin les eines necessàries per a la seva formació i garantir la igualtat d'oportunitats. Com a Ampa hem gestionat el menjador durant el temps d'horari partit, les activitats extraescolars, la biblioteca i altres activitats i iniciatives.

Volem destacar l'encert d'haver trobat com a secretària una persona que és referent per a tot l'institut i que ens ha ajudat a tirar endavant tots els projectes i agrair la dedicació a totes aquelles famílies que han col·laborat amb l'Ampa des del seu inici.

Felicitats!

Charo Guerrero, inspectora d'Ensenyament

Segons Nelson Mandela, "l'educació és l'arma més poderosa que pots emprar per canviar el món". Celebrar el 30è aniversari d'un centre educatiu com l'institut Castellà ens ha donat l'ocasió d'omplir d'orgull.

Recordo el meu pas pel centre amb molt de carinyo. Van ser tres cursos de treball en equip (2004-2007). L'equip directiu d'aquells anys amb en Jaume Quera, la Lídia Tuà, entre altres, juntament amb la resta de membres del claustre i de la comunitat educativa, van fer que em trobés molt ben acollida. Van ser uns anys d'aprenentatge per a mi i també uns anys de canvis i millores del sistema educatiu que el centre va saber aprofitar. L'arribada de projectes nous com els Plans d'autonomia de centre, que l'equip directiu va viure com una oportunitat de canvi i millora, van ser, i crec que no m'equivoco, un salt a una nova cultura de centre. L'IES Castellà va ser dels primers centres que van veure clar que el PAC era una bona eina per canviar maneres de fer, per dirigir i potenciar el treball en equip del professorat i les activitats dels alumnes. Pensar i veure la visió del centre, compartir-la, posar-hi objectius, cercar estratègies... En definitiva, gestionar el centre d'una manera més eficaç. Recordo dies de molta feina engrescadora i el fet de sentir-me part del centre.

Aquest és el sentit d'una celebració que mira breument el passat, però que encara el futur amb ganes, amb una total disposició a respondre al repte d'un temps nou i de crear les oportunitats necessàries per donar resposta als plantejaments dels nostres joves.

Aquest aniversari ha de servir com a punt d'inflexió per continuar i anar més lluny, per afrontar el futur amb la mateixa il·lusió que esteu demostrant dia a dia i, sobretot, per assolir els nous reptes que la societat actual demana.

Feliç aniversari

> Fites acadèmiques

Ferelrepàs dels 30 anys de l'Institut com portar a buscar en els records, repassar documents, obrir carpetes i donar-te, finalment com ha estat el camí d'un projecte que s'ha anat avaluant i millorant curs rere curs. Molts anys d'esforç i il·lusió, i també dificultats, que han aportat una sèrie de reconeixements que certifiquen la feina ben feta i els objectius aconseguits.

Tot això és el resultat d'un equip docent que ha apostat per una metodologia oberta i activa; un treball dinàmic que va més enllà de les aules i passa per recorreguts literaris, històrics i de natura; per intercanvis, actuacions musicals, colònies i viatges; mostres de treballs de departaments diversos al vestíbul de l'Institut. I mai res no ens ha aturat, perquè estem convençuts de la importància de la nostra feina i apostem per l'alumnat, els protagonistes de la societat de demà.

Davant de la diversitat de l'alumnat s'han posat tots els mitjans per atendre les individualitats; d'aquí els grups reduïts i de reforç. L'Institut, però, també ha fet el possible per atendre l'excel·lència, i el bagatge dels nombrosos guardons d'aquests 30 anys són la mostra de la feina feta:

- Premis en el camp científic: Premis Minerva, Argó, recerca jove CIRIT, de les olimpíades de Química, dels Concursos de cristallització a l'escola. (l'any 2014 seleccionat per la Final catalana), de la Societat Catalana de Química (IEC), de l'escola Universitària de Terrassa-Euncet. Reconeixement per la millor realització de les experiències de l'Any Mundial de la Física (2005). També el guardó Josep Cantero de la Fundació Epson, Montserrat Miró i Marimón, UPC de Ciència i Tecnologia per alumnes de Batxillerat, l'edició espanyola de Stockholm Junior Water Prize, Baldiri Reixac, de "Jóvenes Investigadores" (INJUVE).

Així com la mostra d'un TR a Expodidàctica, estand del Departament de la Generalitat, la patent d'un cotxe d'un TR per a formar part del "Projecte Energies Alternatives a l'Aula, la presentació d'un TR a les jornades de la Scottish Solar Conference, celebrades a Glasgow.

- Premis en el camp social, humanístic, literari i artístic: Premi NAFENT, premis al llarg de molts anys en el Concursos Literaris d'Àmbit Nacional "El Gust per la Lectura", premis de Vídeo Escolar de Catalunya, en el "Festival Internacional de Cine. Cinema Jove", a la millor interpretació masculina en el 18è Festival Internacional de Cine, al Millor Guió en el Concurs Joves Reporters, premis en dues ocasions per la construcció d'instruments musicals i l'exposició d'aquests instruments al Museu de Música.

I també un premi ben especial, l'estada de professors i alumnes durant quinze dies a la Universitat d'Edimburg per a la realització d'una activitat d'innovació educativa en l'àmbit de l'aprenentatge actiu d'idiomes.

No ha de sorprendre, doncs, que aquesta línia continuada d'excel·lència hagi contribuït que l'Institut Castellar rebi en dues ocasions el premi CIRIT que s'atorga als centres educatius.

Tanmateix hi ha moltes activitats que no han participat en certàmens ni han rebut reconeixements i, en canvi, la suma de totes elles són les responsables d'uns resultats acadèmics que parlen per si sols: percentatges de graduats per damunt del 90%, aprovats a la selectivitat entre el 95% i 100% cada curs, premis extraordinaris de batxillerat, concessió de beques universitàries a alumnes amb notes excel·lents, premis per a alumnes del Cicle Formatiu.

I és que, en definitiva, el treball i les realitzacions del dia a dia, amb les satisfaccions i els entrebancs, amb l'esforç i la persistència, són els factors responsables de l'assoliment satisfactori d'anys i anys de vida acadèmica.

> Construint valors

Cooperació, Sostenibilitat, Solidaritat, Participació....

Allarg d'aquests 30 anys, la nostra comunitat educativa s'ha corresponsabilitzat per anar aconseguint que l'institut hagi estat i continuï sent un espai d'aprenentatge i cultura, de convivència i participació plural i democràtica. És per això que, en definir els seus objectius i les seves normes de funcionament, s'ha posat èmfasi en:

· garantir l'exercici de drets i deures en un marc comú basat en el respecte mutu i la no discriminació

· conviure en l'exercici de la democràcia, la tolerància i el pluralisme, tenint en compte l'entorn natural, social i cultural.

· educar en els valors universals del civisme, el respecte, la pau, la cooperació, la sostenibilitat i la solidaritat.

Com en qualsevol col·lectiu viu no tot han estat flors i violes, els "vells" a la casa recordem dos moments molt durs per a la convivència, però que ens van servir per a reafirmar-nos en aquest eix d'identitat.

Recollim aquí una mostra de projectes i actuacions.

Apropem la justícia als joves

El curs 2003-04 va arribar a l'IES Castellar un projecte impulsat per la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona adreçat, de forma prioritària, a alumnes entre 16 i 17 anys (alumnes de 1r de Batxillerat).

El centre va implicar-se des d'un bon inici coordinant la participació d'altres centres de la localitat i de la comarca. Des de 2006 al 2010 el Departament d'Ensenyament el va reconèixer com a projecte destinat a l'educació per a la Ciutadania.

Malgrat l'aturada que van suposar les retallades, el nostre centre continua compromès en aquesta línia de treball i manté una matèria optativa de disseny propi a 4t d'ESO: Introducció a l'economia i el dret,

Aquest projecte vol mostrar als alumnes que vivim en un sistema tant de drets com de deures, en què la forma d'actuar dels ciutadans s'ha d'ajustar a un estat de dret, fonament de les societats democràtiques.

Festa de les cultures

El 1999 un grup de alumnes i professors van crear el GAS –grup d'acció solidària-. Aviat va sorgir la pregunta... és possible situar la crítica, la denúncia social, cercar la solidaritat i alhora divertir-nos? I ben aviat es va trobar la resposta: La Festa de les Cultures.

Any rere any, cal la implicació, el treball i la cooperació d'alumnes i professorat per plantejar el tema de la Festa, organitzar els tallers i les activitats de la primera part del matí i preparar les diferents paradetes de menjar i la festa final. La Festa s'ha anat convertint en una veritable Festa Major del centre, oberta a tothom: una tradició de l'institut.

La Festa ha abordat un munt de temes amb la idea d'obrir el debat, denunciar les injustícies, conèixer altres mons i altres cultures, cercar la sostenibilitat... i treballar tots junts també per divertir-nos. Segur que recordem els muntatges contra la pena de mort, contra la violència de gènere, contra la guerra, la denúncia del tràfic d'òrgans, del drama de les pasteres... També l'any dedicat a Àsia, Àfrica, Oceania... Recordeu l'impacte dels balls dels moais de l'illa de Pasqua? Cada any s'han recollit diners que han anat a parar a projectes solidaris, primer d'arreu del món... i des de fa uns anys a les necessitats més properes a nosaltres.

© Curs 2015 - 16

© Curs 2009 - 10

© Elles sempre amb nosaltres

© Curs 2011 - 12

© Curs 2009 - 10

Som iguals, som diferents

Any rere any, el 8 de març, un grup d'alumnes i professors/es dinamitza una acció oberta a tot el centre per recordar i reclamar la igualtat, denunciar la discriminació i rebutjar la violència de gènere.

© Curs 2015 - 16

Socialització:

Una eina per l'equitat,
la sostenibilitat i la qualitat.

El curs 2007-08, l'AMPA de l'institut, amb la col·laboració de l'equip directiu del centre i de tot el professorat, va impulsar la socialització dels llibres de text que, progressivament, s'ha estès a materials i sortides pedagògiques.

Què és la socialització?

- Una nova manera de funcionar cooperativament.
- Una millor forma de compartir materials i reduir despeses.
 - Una gran dosi de solidaritat i respecte.
- Una aposta per la responsabilitat individual i grupal.
 - Una contribució a l'estalvi econòmic familiar i a l'estalvi mediambiental.

Ha estat un pilar fonamental per a l'equitat i la cohesió del centre. I ha facilitat mantenir una línia pedagògica activa, oberta i innovadora, fins i tot en els pitjors moments de la crisi econòmica i les retallades.

Gràcies a la tossuderia d'en Pasquina, a la dedicació i al treball constant de l'Àngels Valero –qui, malauradament, va viure massa poc-, a la biga mestra que suposa la Marta Martí i a la pinya que fem tots, famílies, alumnat i professorat.

I dia a dia...

Contra la violència de gènere
Enfront de la crisi dels refugiats

© Recollida de mòbils. Campanya
contra l'exploració del coltan
al Congo. Curs 15 - 16

© Concentració al pati organitzada pel Grup d'Acció Solidària. Curs 2013 - 04

© Treball dels alumnes de Plàstica del centre, davant la guerra de Síria. Curs 2015 -16

Delegats i delegades... peça base del funcionament del centre

© Organitzant la participació. Eleccions al Consell escolar, sector alumnes

Organitzant festes... Castanyada, Carnestoltes...

Contra la violència de gènere

© 3r ESO. Curs 2015 - 16

Davant la crisi dels refugiats.

© Cicle formatiu de Jardineria i Floristeria. Curs 2015 - 16

El Parlament ens visita

Curs 2009-10. El President del Parlament de Catalunya, Ernest Benach i Pascual, va visitar el centre. El motiu d'aquesta visita va ser donar a conèixer la institució parlamentària als joves de 4t d'ESO, 1r de Batxillerat i Cicles Formatius, tot i que altres alumnes del centre també es van aplegar al gimnàs -reconvertit en sala de conferències-, atrets per la presència del president.

Aquesta conferència va estar emmarcada en el projecte educatiu "El Parlament a les Aules", que té l'objectiu d'apropar el màxim òrgan legislatiu del país als joves. En cursos posteriors, diputats de diferents formacions polítiques han realitzat debats oberts amb el nostre alumnat.

> Activisme cultural

Al llarg d'aquests trenta anys de l'Institut Castellar, hi ha un factor que ha acabat singularitzant i identificant el centre: l'activisme cultural. La cultura viscuda com una oportunitat per reivindicar el coneixement científic i humanístic, la divulgació amena, la consciència crítica, l'experiència i la creativitat artístiques, el foment de la lectura... A partir de les iniciatives del professorat, s'ha donat continuïtat i valor a projectes de formació educativa a través de la cultura, que comporten la participació i la implicació dels alumnes. I, alhora, sense perdre mai la necessitat de servir i de connectar amb la societat que ens acull.

CONVERSES PER ENTENDRE EL MÓN ACTUAL

Les "Converses per entendre el món actual" són una activitat cultural i formativa adreçada especialment als alumnes de batxillerat de l'INS Castellar, amb vocació de ser un acte obert al poble de Castellar del Vallès. Van començar sent unes converses que volien posar en contacte els alumnes amb professionals reconeguts de diversos àmbits. D'aquesta manera, hem pogut conèixer personalitats del terreny de la política, de l'economia, del periodisme, de la ciència, de la literatura, etc. A mesura que s'han anat consolidant, s'han convertit també en una experiència formativa, perquè els alumnes tenen un protagonisme important en la preparació i en la conducció de l'acte, i en la proposta de les qüestions de la conversa.

Des de l'any 2009 i fins a l'actualitat, hem tingut el privilegi de poder conversar sobre temàtiques d'actualitat amb personalitats polítiques com Rafael Ribó, Síndic de Greuges; divulgadors de la ciència, com Jorge Wagensberg i Xavier Duran; periodistes com Lúdia Herèdia; economistes com Arcadi Oliveras; teòlegs com Xavier Melloni; jutges com José Maria Mena; escriptors com Miquel Desclot, Antoni Dalmasas, Clara Soley, Martí Domínguez i David Jou (poeta i professor de Ciències Físiques); traductors com Joan Sellent; metgesses com Carme Valls Llobet; cronistes cinematogràfics com Jaume Figueras.

SETMANA DE LA CIÈNCIA

Durant l'anomenada Setmana de la Ciència, el departament de física i química de l'INS Castellar organitza unes sessions pràctiques –i sovint molt espectaculars– relacionades amb el foment de la passió i l'entusiasme pels coneixements científics, en què participen professors i divulgadors que tenen una capacitat de transmissió i de comunicació notables. Aquests actes van adreçats no sols als alumnes de l'institut, sinó també al altres centres educatius i al públic de Castellar del Vallès. Així, Ramon Magem ens va parlar sobre "Els invents que han revolucionat el món" (2007). Lluís Nadal Balandras ens convidava "A divertir-se amb la química" (2008). César Sancho Martín es referia a una "Física apta per a tots els públics" (2009). Josep Corominas Viñas ens feia una proposta: "Fem química amb productes quotidians" (2010). Adolf Cortel Ortuño ens va introduir en "La física de la química" (2011). Marta Segura i Josep M. Valls ens van enlluernar amb la sessió "Foc, llum i color" (2012). Míriam Martí i Eduard Juanola van saber combinar ciència i màgia a "Exploradors de la llum" (2013). Sebastian Casdenete i Carlos Durán Torres van fer "Química a dojo" (2014). Anicet Cosialls Manonelles ens va transmetre entusiasme per la ciència amb "Física pop" (2015). Josep Duran Carpintero ens va presentar un veritable espectacle científic, amb dosis d'humor, a "Reacciona, explota" (2016).

GRUP DE TEATRE

A partir de l'Associació Esportiva i Cultural Escolar de l'Institut Castellar, coordinada per Joan Martínez, la vida cultural del centre s'ha vist enriquida amb les activitats escèniques de dos grups de teatre. Sota la creació i direcció d'Eva Pérez, es van representar l'espectacle Somnambular (2009), amb text de M. Ende, i una adaptació lliure de l'obra de Frank Wedekind (amb textos dels actors i les actrius), El despertar, de les primaveres... (2011). Joan Romeu, exalumne de l'institut i actor en els muntatges dirigits per Eva Pérez, va dirigir un altre grup teatral que va representar dues obres: Sense sentit (2012) i Els nens de la fam (2013). Aquestes representacions sempre han comptat amb un alumnat entusiasta, que potser han descobert una vocació o un enriquiment personal a través de l'escena.

Totes aquestes iniciatives destacades no han estat pas les úniques que han singularitzat la trajectòria de l'institut. Podríem referir-nos, entre molts altres, als actes relacionats amb els 100 anys de la concessió del Nobel a Santiago Ramón y Cajal l'any 2006 (departament de ciències naturals), a la celebració del quart centenari de la publicació de la primera i la segona part d'El Quijote amb l'organització d'un scriptorium per copiar l'obra íntegrament (departament de llengua i literatura castellana) o a l'edició del llibre Una mirada als nostres microrelats amb textos i il·lustracions dels alumnes (departament de llengua i literatura catalanes).

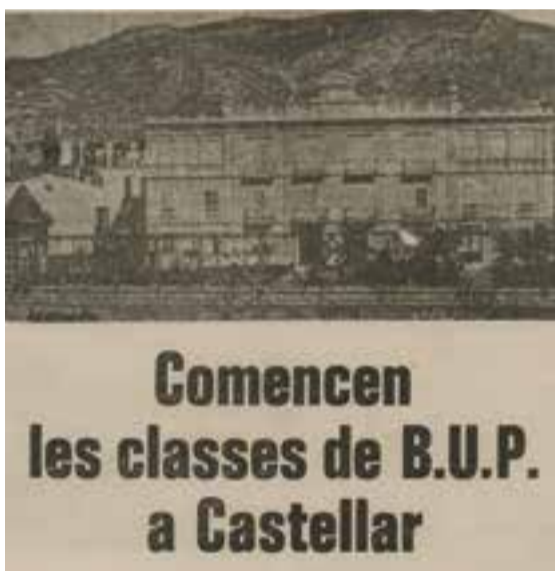

> La història de l'institut en imatges

© Primera seu de l'Institut Castellar al Palau Tolrà (1987)

© "Forja" anuncia l'inici de les classes al Palau Tolrà

© Anunci de l'inici d'obres del nou institut.

© Primera promoció d'alumnes (curs 1987-1988)

© Acta de constitució de la primera AMPA (1987)

© Josep Blasco, director del nou institut, amb Maria Pujol i Dolors Bonafeu, membres de la directiva.

© Primer claustre de professors al Palau Tolrà.

© Abelardo Sánchez, primer director i cap d'estudis al Palau Tolrà.

© El nou Institut Castellar, al carrer Carrasco i Formiguera.

© Manifestació en contra de la guerra d'Iraq

© L'Institut nou en obres.

© Grup d'alumnes participant al 20è aniversari.

© Alumne del mòdul de jardineria.

© Transport escolar per als alumnes de Sant Llorenç.

> Les persones del centre

Programa d'actes

Celebració dels trenta anys
Primer trimestre del curs
2017/2018

16 de novembre de 2017

"física global (és a dir, amb globus)",
amb Rafael Garcia Molina
(Universitat d'Alacant).
Sala d'actes d'el Mirador

19 h

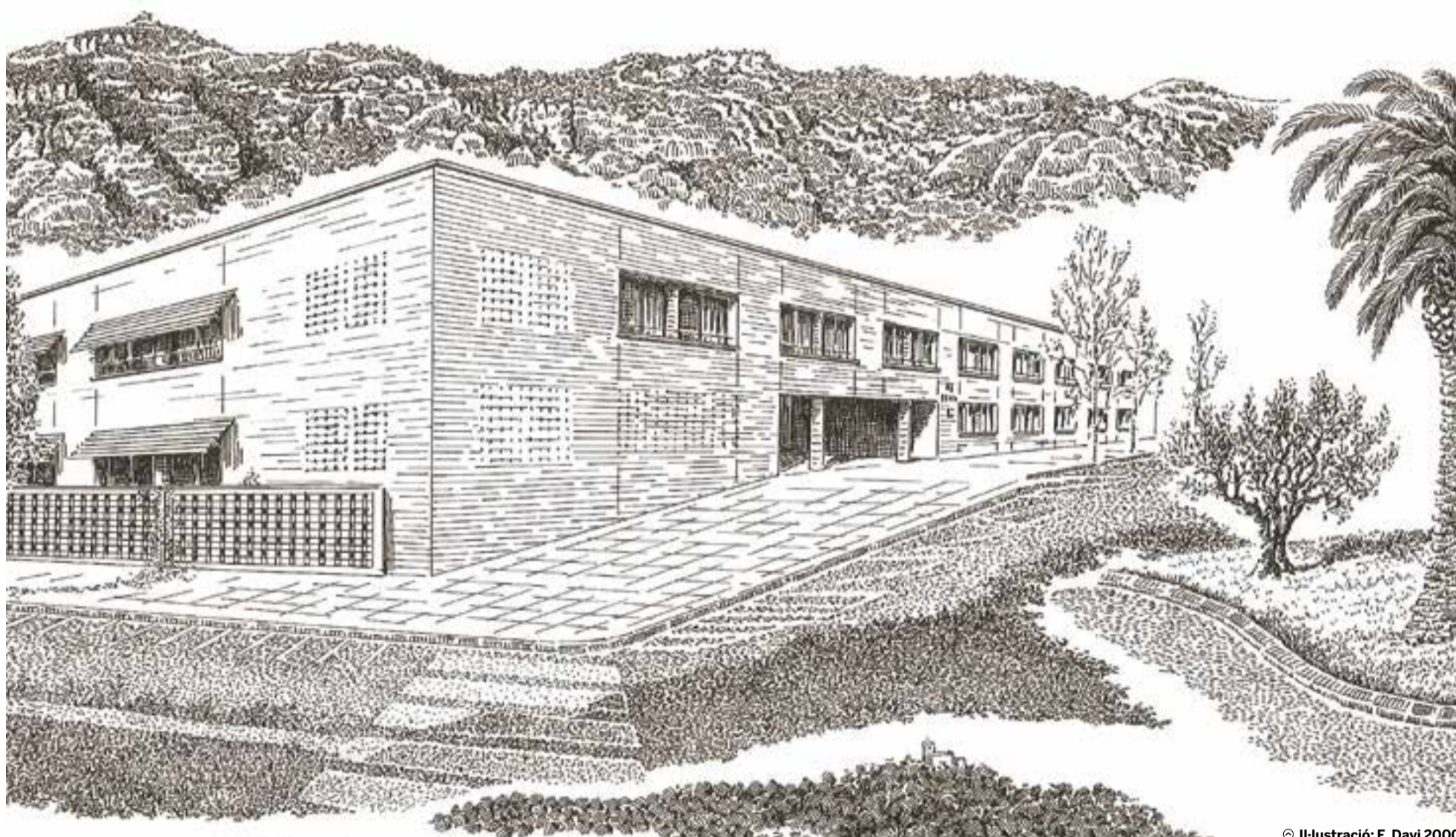
(acte obert a tothom).

18 de novembre de 2017.

Federico García, direcció de Pep Tosar.
Auditori de Castellar

20.30 h

(acte obert a tothom).

© Il·lustració: F. Davi 2000

1987

trenta
anys

2017

ANIVERSARI Institut Castellar

SOPAR
20 d'octubre // 21h
Espai Tolrà

Tiquets o ingrés bancari
fins al 16 d'octubre

Preu: 25 €

LLOCS TIQUETS:

A Castellar:
Begudes Parera, Llibreria Vallès,
Botiga del Castell, Farmàcia
Casanovas, Carnisseria Casé
(Mercat), Patisseria Andreu
(C. Prat de la Riba), INS Castellar.

A Sant Llorenç Savall:
Patisseria Domènec, Cal Blau

INGRÉS BANCARI:
Banc de Sabadell,
ES25 0081 0004 3100 0137 6147
(Indiqueu nom i concepte. El dia
del sopar cal portar el resguard)